

ورزش بانوان

تکرار هفتمی آسیا

تیم ملی والیبال نوجوانان دختر ایران در آخرین مسابقه خود در رقابت‌های قهرمانی آسیا بار دیگر در رده هفتم ایستادند. شاگردان میترا شعبانیان در مرحله گروهی این مسابقات مقابل ازبکستان و استرالیا پیروز شدند و برابر تایلند و کره جنوبی شکست خوردند تا به جمع چهار تیم برتر قاره راه پیدا نکنند. ملی پوشان ایران در ادامه مقابل قزاقستان متوقف شدند و در بازی آخر در رقابت هفتمی و هشتمی به مصاف ازبکستان رفتند و با شکست این تیم جایگاه هفتم را به خود اختصاص دادند. نوجوانان دختر ایران در ست اول دیدار با ازبکستان بازی را بر قدرت شروع کردند و پنج امتیاز هم از رقیب جلو افتادند اما از یک‌ها به تدریج جلو افتادند و در نهایت ۲۶ بر ۲۴ به پیروزی رسیدند. اما در ست دوم که بازی پایایی پیش رفت، ملی پوشان کشورمان ۲۵ بر ۲۲ پیروز شدند. ست سوم با امتیازگیری‌های پایایی دختران شعبانیان آغاز شد. شقایق حسن‌خانی کاپیتان تیم ملی هم چند امتیاز را با سرویس مستقیم به دست آورد تا در کنار انگیزه برد بازیکنان یک برد با اختلاف با نتیجه ۲۵ بر ۱۵ رقم بخورد. ایران در ست چهارم هم اولین امتیاز را به دست آورد و خیلی زود اختلاف را به ۹ امتیاز رساند. حسن‌خانی هم دوباره چند امتیاز متوالی از سرویس به دست آورد و در نهایت تیم ۲۵ بر هشت برنده بازی شد. هفتمی ایران در حالی رقم خورد که در دوره قبلی این مسابقات که در سال ۲۰۱۸ برگزار شد، این جایگاه کسب شده بود و بهترین نتیجه ایران در هفت دوره حضور در این مسابقات بود. البته انتظار می‌رفت که شعبانیان و دخترانش یک پله بالاتر بیندازند. در هر حال نوجوانان ایران پتانسیل‌های بسیاری دارند و با برنامه‌ریزی می‌توانند آینده خوبی را در این رشته در رده بزرگسالان رقم بزنند.

اردوی ۱۴ نفره بسکتبال سه نفره

دور جدید اردوی آماده‌سازی تیم ملی بسکتبال سه نفره بانوان از روز پنجشنبه با حضور ۱۴ بازیکن در مجموعه شهید عباسپور دانشگاه شهید بهشتی آغاز می‌شود و تا شنبه ۲۸ خردادماه ادامه دارد. این تیم که برای مسابقات کاپ آسیا آماده می‌شود، افسانه حسن‌نایی را به عنوان سرمربی بالای سر دارد.

طبق اعلام فدراسیون بسکتبال آسیا گل محمدی، کیمیا یزدیان تهرانی، شادی عبدالوند، فائزه شهرباری، فاطمه شهرپاری، مزده نظری، زینب فغاری، ناهیده اسدی، زهرا حاج‌هاشمی، آناهیس خاوردردیان، فاطمه آقازادگان، نگین رسولی، نادیا گوری و غزل محسنی ۱۴ بازیکنی هستند که به این مرحله از اردو دعوت شده‌اند.

منهای فوتبال

یازدهمی در پایان هفته اول

قرار گرفتن تیم ملی والیبال در رده یازدهم هفته اول لیگ ملت‌های ۲۰۲۲، نتیجه‌ای نیست که باب میل علاقه‌مندان به این رشته باشد. تیم ایران که برای نخستین بار با یک سرمربی ایرانی حضور در این مسابقات را تجربه می‌کند، در پایان هفته اول نتوانست عملکرد رضایتبخشی داشته باشد. بلندقامتان ایران در بازی اول مقابل چین سه بر یک پیروز شدند، در بازی دوم برابر هلند که از مدعی‌های این رشته و مسابقات نیست با نتیجه سنگین و عجیب سه بر صفر شکست خوردند، در بازی سوم استرالیا را سه بر یک شکست دادند و در بازی چهارم در مقابل با ژاپن در یک بازی ضعیف نتیجه را سه بر صفر واگذار کردند. به این ترتیب شاگردان بهروز عطایی با دو پیروزی ۶ امتیازی شدند و در رده یازدهم جدول قرار گرفتند. تیم ملی والیبال آمریکا و ژاپن هر کدام با چهار برد و سه پیروزی در رده‌های اول و دوم این رقابت‌ها تا پایان هفته اول قرار گرفته‌اند. باید دید کادر فنی برای مسابقات هفته دوم چه تدبیری می‌اندیشد تا تیم از این رده دور شود و به جمع بالاترین‌ها بپیوندد.

تیم ملی؛ نگرانی، ناامیدی و هراس

ناقوس تحقیر!

در جام جهانی کنیم. این مسابقه هشداری است که اگر جدی گرفته نشود، فوتبال ایران را زنگ تفریح انگلیس و آمریکا خواهد کرد.

نمایش تیم ملی روبه‌روی الجزایر، هراس آور و نگران‌کننده به نظر می‌رسید. مسابقات تیمی قرار گرفتیم که حداقل نیمی از ستاره‌های اصلی‌اش را در اختیار نداشت اما باز هم به راحتی توانست تیم ملی ایران را شکست بدهد. واضح به نظر می‌رسید که بعد از این همه دوری از میدان، ستاره‌ها سنگین باشند و چندان آماده نشان ندهند اما این حجم از ناامیدی و ناهماهنگی در فاصله چند ماه تا

شروع جام جهانی، حیرت آور به نظر می‌رسد. در آگان اسکوچیچ هنوز ترکیب اصلی تیمش را نشان نده است و ظاهراً حتی نزدیک به شناختن ترکیب اصلی هم نیست. اولین ضعف مفرط تیم او به خط دفاعی و دروازه برمی‌گردد. امیر عابدزاده در آخرین تجربه‌های ملی، چندان آماده نشان نداد و حتی یک گل هم جلوتر از بیرو و حسینی روی خط دروازه ایران ایستاد. بازیکنی که در جریان این مسابقه بارها اشتباه‌های بزرگی داشت و تیم ملی را به دردر انداخت. اصرار اسکوچیچ به استفاده از صادق محرمی در سمت راست خط دفاعی و دعوت نکردن رامین

رضاییان یا دانیال اسماعیلی‌فر در این پست هم در نوع خودش باورنکردنی است. صادق مثل همیشه نمایش خوبی در تیم ملی نداشت و با آگاهی محیطی پایین، در دفاع خوب نشان نداد. او روی صحنه رقم خوردن گل اول تیم ملی، مرتکب یک اشتباه وحشتناک شد. اگر صادق در کارهای دفاعی تعریفی ندارد، امید نورا فکن هم به عنوان مدافع چپ اصلاً بازیکن مطمئنی نیست. گل دوم الجزایری‌ها در این مسابقه روی اشتباه مهلک او به ثمر رسید. امید در نیمه اول هم در پست دفاع وسط، پراشتباه ظاهر شد. حتی در سایر خطوط تیم ملی هم آرامش چندانی برقرار نیست. اینکه

چهره به چهره

نگاهی به همه رقبای تدارکاتی تیم ملی قبل از جام‌های جهانی

بازی با اشباح!

با اسکانلند، تجربه بسیار خوبی برای ایران بود. شاید اگر این مسابقه برگزار نمی‌شد، شاگردان حشمت مهاجرانی اسکانلند پرستاره را در جام جهانی متوقف نمی‌کردند. بلغارستان حریف بعدی ایران بود که باز هم برای روبرویی با تیم ملی به تهران سفر کرد. آن مسابقه با تساوی یک-یک به پایان رسید. ایران سپس به تولوز فرانسه رفت و در یک نبرد دوستانه با تیم ملی کشور میزبان، دو بر یک بازنده شد. آخرین قدم قبل از شروع جام جهانی نیز شرکت در مسابقه آفریقا-آسیا بود. ایران در آن نبرد که در تهران انجام می‌شد، سه بر صفر غناراشکست داد. در حقیقت تیم ملی بعد از قطعی کردن صعود به جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین، پنج مسابقه دوستانه انجام داد. از این پنج بازی، چهار مسابقه در تهران و یک مسابقه در قاره اروپا برگزار شدند. بین رقبای تیم ملی هم چهار حریف اروپایی و یک حریف آفریقایی دیده می‌شدند. با توجه به روبه‌رو شدن ایران با دو تیم اروپایی در جام جهانی، این برنامه‌ریزی منطقی به نظر می‌رسد. هر چند همین بازی‌ها هم موجب نشد تیم مهاجرانی همه پتانسیل‌های ممکن را در جام جهانی به نمایش بگذارد. آن روزها شرایط با امروز متفاوت بود و هیچ کدام از نفرات تیم تجربه بین‌المللی خاصی نداشتند. به همین خاطر روبه‌رو شدن با رقبای مثل هلند در جام جهانی، هراس آور به نظر می‌رسید.

جام جهانی ۱۹۹۸ (۶ مسابقه)

مسیری که ایران برای رسیدن به جام جهانی ۱۹۹۸ طی کرد، دیوانه‌وار به نظر می‌رسد. ایران از یک مسیر بسیار طولانی راهی جام جهانی شد و این کار را برای خودش به شدت سخت کرد. حدود دو ماه بعد از جشن صعود در ملبورن، ایران برای شرکت در تورنمنت سال نوبه هنگ‌کنگ سفر کرد و در این تورنمنت با نیجریه و شیلی مسابقه داد. یک شکست یک بر صفر و یک تساوی یک-یک در این تورنمنت تدارکاتی برای تیم پرستاره ۹۸ به دست آمد. ملی‌پوش‌ها بازی تدارکاتی بعدی را در تبریز روبه‌روی کویت پشت سر گذاشتند. یک تساوی دیگر که البته آخرین دیدار دوستانه قبل از شروع جام جهانی به شمار نمی‌رفت. تیم ملی در همان سال، تورنمنت ال جی را در تهران برگزار کرد و در این جام با مجارستان و جامائیکا روبه‌رو شد. ایران روبه‌روی مجارستان دو بر صفر شکست خورد و جامائیکارا دو بر یک شکست داد.

آخرین حریف ایران قبل از رسیدن به جام جهانی نیز تیم ملی کرواسی بود که در شهر ریکا به مصاف ایران رفت. مسابقه‌ای که یک شکست دو بر صفر را برای تیم ملی رقم زد. هر چند که همان کرواسی مدتی بعد شگفتی‌ساز بزرگ جام جهانی لقب گرفت. سه هر حال ایران ۶ بازی قبل از رسیدن به جام جهانی انجام داد اما در هیچ کدام از این نبردها با قدرت‌های شماره یک دنیا روبه‌رو نشد. شاید یک زیادی نیاز نداشت!

امید ابراهیمی در این شرایط سنی بعد از چند سال ناگهان به تیم ملی برمی‌گردد، موضوع هشداردهنده‌ای است که نشان می‌دهد اسکوچیچ هنوز ساختارهای تیمش را شناخته است. این مساله خیلی زود برای تیم ملی در دسرساز خواهد شد.

نبرد با الجزایر زمان مناسبی برای فروپاشی رویاهای بیش از حد خوش‌باورانه در مورد تیم ملی بود. خیال می‌کردیم صاحب یک نسل طلایی خیره‌کننده هستیم اما بجز تنها چند بازیکن، نمی‌توان این گزاره را در مورد سایر مهره‌های تیم ملی به کار برد. چراکه خیلی از آنها در نبردهای اخیر به شدت متوسط نشان داده‌اند. خیال می‌کردیم شانس زیادی برای صعود از دور گروهی داریم اما همین که در جام جهانی تحقیر نشویم برایمان کافی خواهد بود. خیال می‌کردیم قرار است یکی از شگفتی‌سازهای جام جهانی باشیم اما فعلاً احتمال زنگ تفریح شدن برایمان بیشتر و جدی‌تر به نظر می‌رسد. پس بد نیست که کمی واقع‌گرایانه‌تر به تیم ملی نگاه کنیم و حقیقت را کمی بیشتر در نظر بگیریم. طبیعی است که در این مقطع خیلی‌ها به دنبال برکناری اسکوچیچ باشند اما ساده‌لوحانه است که تصور کنیم همه مشکلات بزرگ تیم با رفتن اسکوچیچ برطرف خواهند شد. مشکل تیم ملی بزرگ‌تر و کلان‌تر از آن است که با یک جایگجایی روی نیمکت به طور کامل از بین برود. شون از سسر مری تیم ملی، آنهایی باید از فوتبال ایران جدا شوند که توانایی اداره فدراسیون را ندارند. که از قدرت کافی برای فراهم آوردن بدیهی‌ترین امکانات اولیه برای تیم ملی برخوردار نیستند. که تیم ملی را در اوج گرما راهی قطر می‌کنند

نبرد با الجزایر زمان مناسبی برای فروپاشی رویاهای بیش از حد خوش‌باورانه در مورد تیم ملی بود. خیال می‌کردیم صاحب یک نسل طلایی خیره‌کننده هستیم، اما بجز تنها چند بازیکن، نمی‌توان این گزاره را در مورد سایر مهره‌های تیم ملی به کار برد

و در انتخاب یک رقیب تدارکاتی برای تیم درمی‌ماند. البته که اسکوچیچ هم می‌تواند در همین مسیر تیم را ترک کند اما سوال اینجاست که قرار است چه کسی در تیم ملی جانشین او شود؟ اگر فدراسیون فوتبال می‌توانست یک مربی بزرگ خارجی را به جای او روی نیمکت قرار بدهد، اخراجش اتفاق مثبتی به نظر می‌رسد اما حقیقت آن است که اگر همین امروز مرد کروات برکنار شود، تیم ملی با یک مربی داخلی به کار ادامه خواهد داد. یکی از آنهایی که حتی در لیگ خودمان هم نتیجه نمی‌گیرند و یا آنهایی که چند سال است حتی یک شغل لیگ برتری نداشته‌اند!

بعد از قطعی شدن صعود به جام جهانی، نمایش‌های تیم ملی یکی ضعیف‌تر از دیگری بوده‌اند. قرار نیست که کاملاً ناامید شویم و همه خوش‌خیالی‌ها را در مورد این تیم باید به گوشه‌های رانده شوند. هیچ تیمی در تاریخ با این روند آماده‌سازی و برنامه‌ریزی، به یک موفقیت مستمر دست پیدا نمی‌کند. ایجاد تغییرات بنیادین در فوتبال ایران، حتی از رفتن به مرحله دوم جام جهانی نیز مهم‌تر است.

جام جهانی ۲۰۱۴ (۵ مسابقه)

تیم ملی قبل از جام جهانی برزیل، پنج مسابقه انجام داد که فقط یکی از آنها در تهران برگزار می‌شد. تیم کارلوس کی‌روش ابتدا در یک نبرد دوستانه در تهران به مصاف گینه رفت و با یک نتیجه عجیب و دور انتظار در این نبرد شکست خورد. ایران سپس راهی اردوی اتریش شد و در این کشور سه مسابقه با بلاروس، مونتنگرو و آنگولا برگزار کرد. رقیب بعدی تیم ملی هم در خود برزیل حضور داشت. ایران کمی قبل از شروع جام جهانی در این کشور با ترینیداد و توباگو مسابقه داد. در حقیقت رقبای ایران در آستانه حضور در مهم‌ترین رقابت‌های فوتبال دنیا، تیم‌هایی بودند که حتی روی نقشه کره زمین به سختی می‌توانست شناخته شوند. ایران تیم ضعیفی که کمک چندانی به برنامه آماده‌سازی ایران برای حضور در رقابت‌های جام جهانی نکردند. جالب اینکه تیم ملی آن جام را پشت سر گذاشت، سپس جام ملت‌های آسیا را هم سپری کرد و در نهایت دوبازی دوستانه با شیلی و سوئد انجام داد یعنی بازی‌های خوب را در زمانی انجام داد که دیگر نیاز مبرمی به انجام‌شان نداشتیم. اتفاقی که بارها در فوتبال ایران تکرار شده است.

جام جهانی ۲۰۱۸ (۱۰ مسابقه)

قبل از شروع آخرین دوره جام جهانی در روسیه، رکورد تعداد بازی‌های تدارکاتی برای این تورنمنت را شکستیم. ایران برای حضور در این جام ۱۰ بازی دوستانه برگزار کرد. تیم ملی ابتدا در تهران با توگو مسابقه داد و برنده شد. بازی بعدی در کازان روسیه روبه‌روی تیم ملی این کشور برگزار شد و با تساوی به پایان رسید. ایران در اتریش با پاناما و در هلند هم با ونزوئلا بر خورد کرد. سیرالئون، تونس، الجزایر، ازبکستان، ترکیه و لتونی رقبای بعدی تیم ملی ایران به حساب می‌آیند. این تعداد بازی به تیم ملی کمک کرد تا نمایش خوبی در جام جهانی داشته باشد. شاید اگر کیفیت رقبای کمی بالاتر بود، ایران شرایط بهتری در این جام پیدا می‌کرد و حتی در لحظه سرنوشت‌ساز، موفق به صعود از گروهش می‌شد. به هر حال تیم ملی در این دوره از همیشه به صعود نزدیک‌تر شد اما باز هم نتوانست خودش را به مرحله بعدی برساند. با این حال برنامه تدارکاتی تیم ملی برنامه قابل قبولی بود. برنامه‌ای که در کشورهای مختلف و متفاوتی به اجرا آمد.